

Sygn. akt IX W 511/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 09 maja 2016 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie Wydział IX Karny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Aneta Żołnowska

Protokolant: sekretarz sądowy Anna Ostromecka

w obecności oskarżyciela publ. D. K.

po rozpoznaniu w dniu 16 marca 2016 r., 13 kwietnia 2016 r. i 09 maja 2016 r. sprawy

M. S. (1)

s. C. i H. z domu N.

ur. (...) w S.

obwinionego o to, że:

w dniu 23 października 2015r. o godz. 23:57 w O. na ul. (...), kierując samochodem marki F. o nr rej. (...), będąc w stanie nietrzeźwości, nie dostosował prędkości do warunków istniejących na drodze w wyniku czego utracił panowanie nad kierowanym pojazdem, zjechał do lewej krawędzi jezdni uderzając w krawężnik a następnie na jezdnię przeznaczoną dla przeciwnego kierunku ruchu zmuszając kierującego n/n pojazdem do zatrzymania się celem uniknięcia zderzenia w wyniku czego doprowadził do uszkodzenia pojazdu oraz zagrożenia bezpieczeństwa w ruchu drogowym

- tj. za wykroczenie z art. 86§2 kw w zw. z art. 19 ust. 1 ustawy Prawo o ruchu drogowym

ORZEKA:

I. **obwinionego M. S. (1)** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na podstawie art. **86§2 kw** skazuje go na **karę 500,- (pięćset) złotych grzywny;**

II. na podstawie art. 118 § 1 kpw i art. 3 ust. 1 w zw. z art. 21 pkt. 2 ustawy o opłatach w sprawach karnych **obciąża obwinionego zryczałtowanymi wydatkami postępowania w kwocie 100,- (sto) złotych i opłatą w kwocie 50,- (pięćdziesiąt) złotych.**

Sygn. akt. IX W 511/16

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 23 października 2015r. M. S. (1) spożywał alkohol wraz ze znajomymi na ul. (...) w O.. Z miejsca tego krótko po godz. 22 –ej wyjechał samochodem m – ki F. (...) nr rej. (...), którym kierował P. M..

O godzinie 23.57 M. S. (1) kierował wyżej opisanym pojazdem, jechał ul. (...) od ul. (...) w kierunku ul. (...). Na łuku drogi nie dostosował prędkości do warunków ruchu i stanu w jakim się znajdował, stracił panowanie nad kierowanym pojazdem, który najechał na krawężnik po lewej stronie jezdni, następnie przejechał przez pas zieleni, odbił się od zewnętrznego krawężnika jezdni przeznaczonej do jazdy w przeciwnym kierunku ruchu i zatrzymał się na linii rozdzielającej pasy ruchu, bezpośrednio przed pojazdem kierowanym przez T. F. (godz. 23.57.16).

Chwilę później, inni mężczyźni odbiegli do samochodu F. (...) i wyciągnęli M. S. przez przednie drzwi od strony kierowcy, a następnie posadzili na poboczu (godz. 23.57.54). Została wezwana Policja, patrol na miejsce przyjechał o godz. 00.08.44. Policjanci zastali świadków zdarzenia oraz M. S. (1), którego obecni wskazywali jako kierującego pojazdem m – ki F. (...). Został on przebadany na zawartość alkoholu o godz. 00.13 z wynikiem 1,08mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, a później o godz. 00.43 z wynikiem 0,70 mg/l.

Funkcjonariusze dokonali oględzin miejsca zdarzenia oraz pojazdu m-ki F.. Ujawnili w nim wgięcie drzwi prawych przednich, przełamany próg prawy, uszkodzony przedni i tylni zderzak prawy, uszkodzone zawieszenie osi przedniej i tylnej, rozdarte opony kół przednich i tylnego lewego, porysowane obręcze aluminiowe kół przednich i tylnego lewego oraz wystrzeloną poduszkę powietrzną górną lewą.

(dowody: zeznania świadków T. F. k. 56v, K. W. k. 55v – 56, M. O. k. 56, P. A. k. 74, notatka urzędowa k. 3, szkic k. 10-11, protokół oględzin pojazdu k. 12, 13, protokół okazania wizerunku k. 25-27, 88 – 92, nagranie z monitoringu miejskiego i zdjęcia k. 36)

Obwiniony M. S. (1) nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił, iż nie był kierowcą pojazdu F. (...), spożywał alkohol, dlatego odwoził go kolega P. M.. Prawdopodobnie pękła przednia opona, co spowodowało utratę kontroli nad pojazdem. Po zdarzeniu, kierujący nim udał się na Osiedle (...) celem sprawdzenia lawety. (k. 55v)

Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom obwinionego albowiem są one sprzeczne z pozostałym materiałem dowodowym w sprawie i ewidentnie stanowią jedynie przyjętą linię obrony. Zarówno zeznania bezpośredniego świadka zdarzenia, jak i nagranie z monitoringu, nie pozostawiają wątpliwości, iż obwiniony był kierującym samochodem m – ki F. (...). Został zatrzymany przez świadków zdarzenia i przekazany funkcjonariuszom Policji.

Świadek T. F. zeznał, iż kierującym pojazdem, który przejechał przez pas zieleni i zatrzymał się bezpośrednio przed jego pojazdem była osoba zatrzymana przez policjantów, od momentu zdarzenia do przyjazdu patrolu miał go w zasięgu wzroku. Był pewien, iż nie podróżował z nim żaden inny mężczyzna. Ze względu na upływ czasu świadek na rozprawie nie był w stanie stuprocentowo rozpoznawać obwinionego jako sprawcę zdarzenia z 23 października 2015r.. Wizerunek obwinionego był mu okazywany w dniu 27.11.2015r. , podczas tej czynności rozpoznał obwinionego. Ponownie w dniu 17.02.2016r., a więc po niemal czterech miesiącach okazano mu wizerunki mężczyzn m.in. P. M.. Świadek nie był pewny rozpoznania ze względu na upływ czasu, wskazał wizerunek P. M., stwierdzając, iż jest podobny do sprawcy. W ocenie Sądu czynność okazania przeprowadzona po tak długim okresie czasu, nie może być uznana za miarodajną, tym bardziej, że obwiniony na zdjęciu rzeczywiście jest ogólnie podobny do P. M..

Sąd dał wiarę zeznaniom świadka T. F. albowiem są one jasne, spójne i konsekwentne, potwierdzają je inne dowody w sprawie, przede wszystkim nagranie z monitoringu Świadek jest osobą obcą dla obwinionego, nie jest w żaden sposób zainteresowany rozstrzygnięciem w sprawie, nie ma żadnego interesu w tym by bezpodstawnie pomawiać obwinionego.

Świadkowie M. O. i K. W. – funkcjonariusze Policji zeznawali na okoliczność czynności jakie wykonali na miejscu zdarzenia. Zgodnie stwierdzili, iż na jezdni nie było śladów wskazujących na udział w zdarzeniu innego pojazdu, na co wskazywał im obwiniony. Zeznali, iż obwiniony od początku twierdził, że to nie on kierował samochodem, ale nie wskazywał danych innej osoby, nie mówił również nic o koledze, który miał iść po lawetę. Mężczyźni, którzy przekazali im kierującego twierdzili, iż to on był kierującym pojazdem. Sąd dał wiarę zeznaniom wymienionych

świadków bowiem są one zgodne z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie, a w szczególności dokumentacją, która została sporządzona w trakcie interwencji.

Świadek P. A. zeznał, iż około godz. 22 –ej widział obwinionego w momencie, gdy wyjeżdżał z terenu warsztatu jego ojca przy ul. (...). Jechał samochodem m – ki F. (...), którym kierował P. M.. Sąd dał wiarę zeznaniom świadka, albowiem zeznał na okoliczności, które miały miejsce prawie dwie godziny wcześniej. Sąd nie znajduje dowodów, by kwestionować fakt, iż po godz. 22 – ej, na ul. (...) to P. M. kierował samochodem – i F. (...). Jednocześnie zeznania tego świadka nie mogą mieć żadnego znaczenia dla ustalenia kto kierował samochodem o godz. 23.57 na ul. (...).

Sąd nie dał wiary zeznaniom świadka P. M. (k. 74, 19). Zeznał on, iż to on w dniu 24.października 2015r. około godz. 1.00 kierował samochodem F. (...) na ul. (...). Odwoził M. S. (1) do domu z ul. (...), bowiem ten spożywał w tym dniu alkohol. Oddalił się z miejsca zdarzenia, aby sprowadzić lawetę, ale gdy zobaczył jadącą na miejsce Policję, zrezygnował z tego zamiaru. Nie przyznał się do kierowania samochodem, bo nie ma uprawnień. Wersja przedstawiona przez tego świadka pozostaje w oczywistej sprzeczności z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie. Świadek myli się co do czasu zdarzenia, nikt nie widział go na miejscu zdarzenia, nie widać go również na nagraniu z monitoringu. Sąd zwrócił również uwagę na fakt, iż przejechanie trasy jaką podał świadek od ul. (...) do (...), nawet przy uwzględnieniu postępu przy sklepie całodobowym na ul. (...) (nota bene w pobliżu miejsca zamieszkania świadka) nie zajmuje ponad półtorej godziny w warunkach nocnych, a najwyżej 30 minut.

Zgodnie z przepisem art. 19 ust 1 Prawa o ruchu drogowym każdy kierujący jest zobowiązany do poruszania z prędkością zapewniającą mu panowanie nad kierowanym pojazdem z uwzględnieni, wszystkich warunków ruchu. Oczywistym jest, iż obwiniony mając we krwi ponad 2 promile alkoholu w ogóle nie powinien kierować pojazdem, bowiem sam udział w ruchu drogowym przez nietrzeźwego kierującego jest niebezpieczne. Ślady pozostawione przez pojazd obwinionego na jedni oraz częściowo zapis z monitoringu, nie pozostawiając wątpliwości, iż prędkość pojazdu była znaczna, co w połączeniu z ukształtowaniem drogi i stanem kierującego spowodował utratę panowania nad pojazdem.

Wobec powyższych ustaleń, w ocenie Sądu wina obwinionego jest ewidentna i została mu udowodniana. M. S. (1) w dniu 23 października 2015e. o godz. 23.57 w O. na ul. (...), kierując samochodem m – ki F. o nr rej. (...), będąc we stanie nietrzeźwości, nie dostosował prędkości do warunków istniejących na drodze, w wyniku czego utracił panowanie nad kierowanym pojazdem, zjechał do lewej krawędzi jezdni uderzając w krawężnik, a następnie na jednię przeznaczoną dla przeciwnego kierunku ruchu, zmuszając kierującego jadącego w stronę skrzyżowania z ul. (...) do zatrzymania się celem uniknięcia zdarzenia drogowego, w wyniku czego doprowadził do uszkodzenia pojazdu oraz zagrożenia bezpieczeństwa w ruchu drogowym. Czyn ten wyczerpuje znamiona wykroczenia z art. 86§2kw w zw z art. 19 ust 1 Prawa o ruchu drogowym i mocy tego przepisu został skazany i wymierzono mu karę jak w sentencji wyroku.

Wymierzając obwinionemu karę, Sąd miał na uwadze dotychczasową karalność obwinionego za wykroczenia i przestępstwo drogowe (k. 2) i stopień zagrożenia bezpieczeństwa w ruchu drogowym jakie swym zachowaniem spowodował. W ocenie Sądu, kara grzywny w kwocie 500 zł. nie może być postrzegana jako surowa, jest adekwatna do stopnia zawinienia i społecznej szkodliwości czynu. Tak ukształtowana ma szansę wpłyną na obwinionego wychowawczo i zapobiegawczo spełnić swe zadania w zakresie prewencji ogólnej.

Wobec skazania obwiniony został obciążony kosztami postępowania i opłatą.